

Proceduri speciale de administrare a probelor. Administrarea probelor prin avocați¹

Prof.univ.dr. Ligia CĂTUNA
Universitatea de Vest Timișoara

As a concrete manifestation of the principle according to which the lawyers hold a public interest office, the legislator has extended their participation in the civil action, by way of introducing in the Civil Procedure Code the section entitled “The Administration of evidence by lawyers in the civil action”.

Thus, the lawyer’s role in the civil action is extending with regard to the activities he may carry out during the litigation beyond the traditional framework of representation and assistance of the parties in the civil action, through a series of procedural activities generally gathered within Section III¹ of the Civil Procedure Code.

Raporturile dintre avocat și client au fost considerate în literatura de specialitate ca fiind o operațiune de serviciu public.² De altfel, unul dintre principiile profesiei este acela potrivit cu care avocatul îndeplinește o funcție de interes privat dar și una de interes public.

Ca o manifestare concretă a principiului potrivit cu care avocatul îndeplinește o funcție de interes public, legiuitorul a extins participarea avocatului în procesul civil, prin completarea codului de procedură civilă cu secțiunea „Cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați”.

Astfel, rolul avocatului în procesul civil se extinde din perspectiva activităților pe care acesta le poate desfășura în faza litigioasă, dincolo de cadrul clasic al reprezentării și/sau asistării părții în procesul civil, printr-un ansamblu de activități procesuale reunite generic în cadrul secțiunii a III¹-a din codul de procedură civilă.³

Intervenția avocatului în domeniul administrării probelor este supusă aceluiași principii generale ale procesului civil⁴ dar și principiilor generale ale profesiei de avocat, astfel cum sunt ele reflectate în Legea 51/1995.⁵

Dispozițiile referitoare la administrarea probelor de către avocați vizează în egală măsură și consilierii juridici care potrivit legii reprezintă partea – persoană juridică.⁶

Din perspectiva drepturilor și obligațiilor procesuale, administrarea probelor de către avocați este un drept procesual recunoscut în favoarea părților unui litigiu patrimonial care

¹ Pentru dezvoltări cu privire la proceduri speciale de administrare a probelor, a se vede Ligia Dănilă, *Drept procesual civil. Partea generală*, editura C.H.Beck, București, 2008.

² J.Appleton, citat în Ligia Dănilă, *Organizarea și exercitarea profesiei de avocat*, Ed. C.H.Beck, ediția a II-a București, 2008.

³ Secțiunea a III¹-a (art. 241¹-art.241²²) a fost introdusă prin art. I pct. 76¹ din O.U.G. nr. 138/2000, punct introdus ulterior prin art.I pct. 32 din Legea 219/2005.

⁴ Principiul disponibilității, principiul contradictorialității, principiul aflării adevărului, principiul dreptului la un proces echitabil.

⁵ Principiul legalității profesiei de avocat, principiul independenței profesiei, principiul secretului profesional, principiul demnității.

⁶ Art.241²² C.pr.civ.

poartă asupra unor drepturi cu privire la care părțile pot dispune. După exercitarea efectivă a sa, acest drept procesual se transformă însă în obligație procesuală a cărei nerespectare atrage sancțiuni procedurale și procesuale specifice.

Cadrul determinant al acestei operațiuni procesuale este stabilit de prevederile art. 241¹ cod procedură civilă care stabilește care sunt limitele de aplicabilitate ale administrării probelor de către avocați. Astfel, dispozițiile procedurale în domeniu sunt aplicabile, afară de acelea ce privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.

Privind global, acest text trimite la alte instituții procesuale care permit părților să apeleze la mijloace diferite de soluționare a diferendelor dintre ele, și anume la arbitraj.

Prin introducerea posibilității administrării probelor prin avocați ne aflăm doar aparent în fața unei excepții de la principiul nemijlocirii din procesul civil, deoarece, întreaga operațiune de cercetare a probelor se realizează sub controlul și aprobarea instanței de judecată. Avocații părților au obligația de a prezenta instanței programul de administrare a probelor, instanța trebuind după o verificare prealabilă să încuviințeze acest program și să dispună cu privire la el prin încheiere, această încheiere având caracter obligatoriu pentru părți și pentru avocații lor.

Altfel spus, în cazul în care părțile optează pentru administrarea probelor de către avocați instanța are un dublu rol referitor la această parte a procesului cu care este investită. Pe de o parte instanța are obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor de fond și de formă pentru declanșarea procedurii speciale de administrare a probelor, pe de altă parte își menține rolul de a dispune cu privire la admisibilitatea probelor solicitate în probațiune.

Astfel, dacă pe parcursul derulării administrării probelor de către avocați, partea își schimbă avocatul, avocatul nou desemnat în cauză are obligația de a respecta și de a se conforma dispozițiilor încheierii care a avut la bază programul de probațiune propus de avocatul inițial al părții. Din această perspectivă, considerăm că nu se poate face în această materie aplicarea prevederilor art. 138 c.proc.civ., care are valoare de text general față de prevederile art. 241⁶ C. proc.civ. și care, fiind prevedere procedurală specială, prevalează în aplicare.

Trebuie să subliniem că în opinia noastră manifestarea opțiunii de administrare a probelor de către avocați se poate face atât în fața primei instanțe cât și în fața instanței de apel. Legea nu distinge în raport de faza procesuală (primă instanță sau apel), or atâta vreme cât este unanim acceptat că apelul este o cale devolutivă de atac, permisivă în administrarea de probatoriu, textele din cod sunt aplicabile și în această fază procesuală, sub condiția respectării termenului de manifestare a opțiunii de către părți, astfel cum este el precizat în art.241² alin. 1 C. proc.civ., respectiv forma de exprimare a consimțământului menționată în art. 241² alin.2 C. proc.civ.

În același timp trebuie însă să subliniem că apreciem că dacă părțile au optat în fața primei instanțe să administreze probațiunea de către avocați, acest drept al lor se transformă în obligație procesuală care se menține pe tot parcursul judecării procesului, deci inclusiv în fața instanței de apel trebuie menținută aceeași modalitate de administrare a probațiunii.

Dacă ne aflăm în faza de casare cu trimitere pentru completare de probatoriu, părțile nu mai pot opta pentru administrarea probelor de către avocați, ele fiind ținute de procedura generală de administrare a probatoriului care a fost utilizată în soluționarea inițială a cauzei.

Cadrul procesual de aplicabilitate a administrării probelor de către avocați

Având în vedere caracterul de excepție al normelor care reglementează cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați, legiuitorul stabilește expres că această manieră de administrare a probatoriului este permisă doar în cazul litigiilor patrimoniale, care privesc drepturi asupra cărora părțile pot face tranzacție.

Ca finalitate, acest text este similar cu textul care permite părților să se adreseze procedurii de soluționare a litigiilor în manieră arbitrală.⁷

Expresia „litigii patrimoniale” acoperă toate litigiile generate de nerespectarea, lezarea, nesocotirea unor drepturi subiective pecuniare, indiferent de cauza lor juridică (act sau fapt juridic) și independent de debitorul obligației corelative dreptului încălcat. Intră în această categorie atât litigiile de drept civil, de drept comercial, de drept de proprietate intelectuală (drept de autor și de proprietate industrială), litigii de dreptul familiei (partajul bunurilor comune de exemplu) etc. Nu pot face însă obiectul procedurii speciale de administrare a probatoriului prin avocat, litigiile derivate din drepturi personale, intuitu personae, sau din drepturi patrimoniale asupra cărora părțile nu pot dispune, independent de cauza care a dus la imposibilitatea exercitării unui drept de dispoziție.

Condiții de fond și de formă pentru declanșarea procedurii

Pentru aplicarea prevederilor speciale privind administrarea probatoriului de către avocați, instanța trebuie să verifice îndeplinirea anumitor condiții de fond și de formă privind litigiul cu care este investită.

Astfel, instanța trebuie să fie în mod corect și legal investită, respectiv să verifice dacă au fost achitate în mod corect taxele de timbru și de timbru judiciar.

Deasemenea, instanța are obligația să verifice existența dovezii mandatului de reprezentare sau de asistare a părții de către un avocat. Precizăm că față de împrejurarea că în prezent contractul de asistență juridică se semnează între parte și forma de exercitare a profesiei (cabinet individual, societatea profesională de avocați, societate cu răspundere limitată de avocați), existența procurii avocațiale care atestă raportul juridic dintre client și această formă de exercitare este suficientă, nemafiind necesar să se indice în mod expres numele avocatului desemnat să asiste, reprezinte partea. Această mențiune ar fi de altfel chiar incorectă, față de prevederile generale ale contractului de asistență juridică care dispun în mod expres că oricare dintre avocații care își desfășoară activitatea în forma de exercitare a profesiei pot acorda toate serviciile prevăzute de legea 51/1995.

Instanța trebuie să verifice dacă litigiul se află la prima zi de înfățișare, adică la termenul în care părțile legal citate pot pune concluzii. Aceasta presupune că întreg cadrul procesual trebuie să fie fixat prin intermediul cererii de chemare în judecată, prin depunerea întâmpinării și eventual a unei cereri reconvenționale, prin introducerea terților în proces dacă este cazul.

⁷ Art. 340 C. proc. civ. care dispune că „persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc drepturi asupra cărora legea nu le permite a se face tranzacție”.

Deasemenea instanța trebuie să verifice dacă una din părți sau ambele părți au solicitat în mod expres ca administrarea probelor să se facă de către avocați. Legea folosește expresia de către avocați, deoarece procedura specială de administrare a probelor poate fi derulată doar în cazul în care toate părțile procesuale sunt asistate sau reprezentate de către avocat. Dacă una dintre părți nu beneficiază de asistență juridică calificată, dar își exprimă acordul său expres pentru acest mod de administrare a probelor, instanța poate acorda termen pentru angajarea unui apărător în vederea respectării și exercitării dreptului procesual al părții. Dacă partea învederează că nu își poate permite un avocat instanța poate să îndrume partea spre oficiul de asistență judiciară organizat de baroul din raza teritorială a instanței.

Chiar dacă principiul guvernator în domeniu este principiul disponibilității, părțile fiind cele care trebuie să solicite aplicarea prevederilor speciale, considerăm că nimic nu se opune aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care are în opinia noastră obligația de a învedera părților posibilitatea legală de a administra probele prin intermediul avocaților.

Din modul de redactare al textului de lege rezultă că părțile pot conveni direct în fața instanței de judecată să apeleze la această administrare a probatoriului, luându-se în acest caz act prin încheierea de ședință.

Dacă doar una dintre părți solicită administrarea probelor de către avocați, instanța are obligația de a pune în discuție această cerere a părții și poate să admită cererea doar în cazul în care toate părțile procesului se declară de acord. În caz contrar, cererea se respinge și procesul se va derula după regulile generale din cod.

Declanșarea procedurii de administrare a probelor de către avocați.

La prima zi de înfățișare părțile pot conveni ca avocații care le asistă și le reprezintă să administreze probele în cauză, potrivit prevederilor din Codul de procedură civilă.

Consimțământul pentru administrarea probelor se dă de către părți, personal sau prin mandatar cu împuternicire specială, în fața instanței, luându-se act despre aceasta în încheiere, sau prin înscris întocmit în fața avocatului, care este obligat să certifice consimțământul și semnătura părții pe care o asistă sau o reprezintă. Dacă sunt mai multe părți asistate de același avocat, consimțământul se va da de fiecare dintre ele separat.

Fiecare parte este obligată să declare că pentru procedura de administrare a probelor de către avocat își alege domiciliul la avocatul care o reprezintă.

Consimțământul odată exprimat pentru administrarea probelor nu poate fi revocat de către una dintre părți.⁸

Chiar dacă legea nu prevede în mod expres, apreciem că și consimțământul părții exprimat în formă notarială, autentică este suficient pentru declanșarea procedurii speciale de administrare a probatoriului. Facem această afirmație deoarece sunt cazuri în care avocatul reprezintă un client care are domiciliul sau sediul în străinătate și în aceste condiții avocatului îi este imposibil să certifice semnătura părții, dacă actul nu a fost redactat în fața sa.

În cazul reprezentării părților în condițiile art. 241² C. proc. civ., ședințele de judecată se pot desfășura în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a avocaților, fiind admise și părțile ori când este cazul, mandatarii lor. Prin urmare, doar participarea avocaților este obligatorie în această etapă procesuală, părțile putând fi prezente, dar putând fi și lipsă în cazul în care și-au exprimat expres consimțământul în forma și condițiile cerute de Codul de procedură civilă.

⁸ Art. 241² C. proc. civ.

Prima zi de înfățișare în procesele în care probele se administrează de către avocați

După constatarea valabilității consimțământului dat conform art. 241² C. proc.civ., instanța va rezolva excepțiile care se invocă ori pe care le poate ridica din oficiu; va hotărî asupra cererilor de intervenție formulate de părți sau de terțe persoane, în condițiile legii; va examina fiecare pretenție și apărare în parte, pe baza cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a explicațiilor avocaților; va constata care dintre pretenții sunt recunoscute și care sunt contestate; la cerere, va dispune în condițiile legii, măsuri asigurătorii, măsuri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situații de fapt, în cazul în care aceste măsuri nu au fost luate, în tot sau în parte, potrivit art. 114¹ alin.6 C. proc.civ.; va lua act de renunțarea reclamantului, de achiesarea pârâtului sau de tranzacția părților; va încuviința probele solicitate de părți, pe care le găsește concludente, precum și pe cele pe care, din oficiu, le consideră necesare pentru judecarea procesului, dispozițiile art. 168 C. proc. civ. Fiind aplicabile; va decide în legătură cu orice alte cereri care se pot formula la prima zi de înfățișare.

Când potrivit legii cererile de mai sus pot fi formulate și ulterior primei zile de înfățișare, instanța poate acorda în acest scop un termen scurt dat în cunoștința părților reprezentate prin avocat.

Dovezile care nu au fost cerute în condițiile art. 112, 115 și 132 vor putea fi invocate dacă nevoia dovezii ar reieși din dezbateri și partea nu o putea prevedea sau cand administrarea dovezii nu pricinuieste amânarea judecării.

Partea care lipsește nejustificat la termenul de încuviințare a dovezilor va fi decăzută din dreptul de a mai propune și administra orice dovadă, cu excepția celei cu înscrisuri, dar va putea participa la administrarea dovezilor de către cealaltă parte și va putea combate aceste dovezi.

Admisibilitatea probelor în cadrul procedurii de administrare a probelor de către avocați

În ceea ce privește admisibilitatea probelor în cadrul procedurii de administrare a probelor de către avocați se aplică prevederile generale, de drept comun în materia admisibilității probelor.

Administrarea probelor în cadrul procedurii de administrare a probelor de către avocați. Prevederi procedurale imperative.

Pentru administrarea probelor de către avocați instanța va stabili un termen de până la 6 luni, ținând seama de volumul și de complexitatea acestora.

Termenul de 6 luni va putea fi prelungit dacă în cursul administrării probelor:

1. se invocă o excepție sau un incident procedural asupra căruia, potrivit legii, instanța trebuie să se pronunțe; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul necesar soluționării excepției sau incidentului;
2. a încetat din orice cauză contractul de asistență juridică dintre una dintre părți și avocatul său; în acest caz termenul se prelungește cu cel mult o lună pentru angajarea altui avocat;

3. una dintre părți a decedat; în acest caz termenul se prelungește cu timpul în care procesul este suspendat potrivit art. 243 alin.1 pct.1 sau cu termenul acordat părții interesate pentru introducerea în proces a moștenitorilor;

4. în orice alte cazuri în care legea prevede suspendarea procesului, termenul se prelungește cu perioada suspendării, dispozițiile art. 242 alin.1 pct. 2 nefiind însă aplicabile.

În cel mult 15 zile de la încuviințarea probelor, avocații părților vor prezenta instanței programul de administrare a acestora, purtând semnătura avocaților, în care se vor arăta locul și data administrării fiecărei probe. Programul se încuviințează de instanță, în camera de consiliu și este obligatoriu pentru părți și avocații lor. Nerespectarea programului în mod nejustificat atrage decăderea părții din dreptul de a mai administra proba respectivă.

În litigiile în care participă și procurorul, în temeiul prevederilor art. 45 din cod, programul de administrare a probelor aprobat de instanță va fi comunicat de îndată procurorului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau în mod direct, sub luare de semnătură.

Probele pot fi administrate în cabinetul unuia dintre avocați sau în orice alt loc convenit, dacă natura probei impune aceasta. Părțile, prin avocați sunt obligate să își comunice înscrisurile și orice alte acte, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau în mod direct, sub luare de semnătură.

Dacă în cursul administrării probelor una dintre părți formulează o cerere, invocă o excepție, inadmisibilitatea vreunei probe sau orice alt incident privind administrarea probelor, ea va sesiza instanța care, cu citarea celeilalte părți, prin încheiere dată în camera de consiliu, se va pronunța de îndată, iar când este necesar, în cel mult 30 de zile de la data la care a fost sesizată. Încheierea poate fi atacată numai odată cu fondul procesului.

După administrarea tuturor probelor încuviințate de instanță, reclamantul prin avocatul său va redacta concluziile scrise privind pretențiile sale, pe care le va trimite cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau le va înmâna în mod direct sub luare de semnătură, celorlalte părți din proces, inclusiv Ministerului Public dacă acesta participă la judecarea pricinii.

După primirea concluziilor scrise ale reclamantului, fiecare parte prin avocatul său va redacta propriile concluzii scrise pe care le va comunica reclamantului, celorlalte părți, precum și dacă este cazul, Ministerului Public.

Administrarea probei cu înscrisuri

În cazul în care se dispune înfățișarea unui înscris deținut de o autoritate sau de o altă persoană, instanța va dispune solicitarea înscrisului și îndată ce acesta este depus la instanță, comunicarea lui în copie fiecărui avocat.

Dacă una dintre părți nu recunoaște scrisul sau semnătura dintr-un înscris, avocatul părții interesate va solicita instanței să procedeze la verificarea de scripte.

Administrarea probei cu martori

Martorii vor fi ascultați la locul și data prevăzute în programul încuviințat de instanță, de către avocații părților. Ascultarea martorilor se face fără prestare de jurământ, punându-li-se totuși în vedere că mărturia mincinoasă este infracțiune. Martorii trebuie să arate numele, îndeletnicirea, locuința, vârsta, dacă sunt rude sau afini cu una dintre părți și în ce grad, dacă

se află în serviciul uneia dintre părți, dacă sunt în judecată, în dușmănie sau în legături de interes cu una dintre părți. Toate aceste elemente trebuie să se reflecte în declarația scrisă.

Fiecare martor trebuie să fie ascultat separat, și nu are voie să citească un răspuns scris de mai înainte. Ceilalți martori propuși spre audiere nu au voie să fie de față. Ordinea ascultării martorilor trebuie să fie stabilită de președintele de instanță, ținând seama și de cererea părților. După ascultarea sa martorul trebuie să rămână în încăpere.

Mărturia martorului se consemnează întocmai de către o persoană convenită de părți și se va semna pe fiecare pagină și la sfârșitul ei de către avocații părților, de cel ce a efectuat consemnarea și de către însuși martorul audiat, după ce acesta a lua cunoștință în prealabil de conținutul însemnării.

Orice adăugiri, ștersături sau schimbări în cuprinsul mărturiei trebuie încuviințate prin semnătura tuturor celor prevăzuți de art.241¹¹ C. pr. civ.

Părțile pot conveni ca declarațiile martorilor să fie consemnate și autentificate de un notar public care trebuie să respecte în audierea martorilor cerințele imperative ale codului de procedură civilă la care am făcut referire mai sus.

Dacă una dintre părți formulează o cerere de înlocuire a martorilor, de reascultare a unui martor sau de confruntare a acestora, ea va sesiza instanța care cu citarea celeilalte părți , prin încheiere dată în camera de consiliu se va pronunța deîndată, iar când este necesar, în termen de 30 de zile de la data la care a fost sesizată. În aceleași condiții se va pronunța instanța și cu privire la cererea de a se admite noi martori sau alte probe ce se dovedesc necesare și nu putea fi prevăzute.

Administrarea probei cu expertiza

În cazul în care este încuviințată o expertiză, în programul administrării probelor părțile vor trece numele expertului, pe care îl vor alege prin învoiala lor, precum și numele consilierilor fiecăreia dintre ele.

Dacă părțile nu se învoiesc asupra alegerii expertului, ele vor cere instanței să procedeze la desemnarea acestuia potrivit dreptului comun.

Expertul este obligat să efectueze expertiza și să o predea avocaților părților sub semnătură de primire, cu cel puțin 30 de zile înainte de termenul fixat de instanță ca termen limită de finalizare a procedurii de administrare a probelor. Expertul are obligația să dea explicații avocaților și părților iar după fixarea termenului de judecată să se conformeze dispozițiilor procedurale care prevăd că sunt datori să se înfățișeze înaintea instanței, respectiv a părților ori de câte ori li se va cere, caz în care au dreptul la despăgubiri, care se stabilesc prin încheiere executorie.

Dacă părțile nu sunt lămurite prin expertiza făcută pot solicita întregirea expertizei sau o nouă expertiză.

Administrarea probei constând în cercetarea la fața locului

Dacă s-a dispus o cercetare la fața locului, aceasta se va face de către instanță, potrivit prevederilor dreptului probator comun. Procesul verbal va fi întocmit în atâtea exemplare câte părți sunt și va fi înmănat avocaților părților sau consilierilor juridici în cel mult 5 zile de la efectuarea cercetării.

Administrarea probei cu interogatoriu

Când s-a încuviințat chemarea la interogatoriu, instanța va cita părțile la termenul stabilit în camera de consiliu. Copii de pe interogatoriul luat precum și de pe cel dispus și primit dacă el a fost luat statutului sau altor persoane juridice de drept public sau privat vor fi înmânate deîndată avocaților părților sau consilierilor juridici.

Comunicări procedurale specifice

Avocații părților vor alcătui pentru fiecare parte câte un dosar, și unul pentru instanță, în care vor depune câte un exemplar al tuturor înscrisurilor prin care, potrivit legii se constată administrarea fiecărei probe.

Dosarele care conțin aceste înscrisuri vor fi numerotate, șnuruite și vor purta semnătura avocaților părților pe fiecare pagină.

La expirarea termenului stabilit pentru administrarea probelor de către avocați, avocații părților vor prezenta împreună instanței dosarul cauzei întocmit potrivit prevederilor art.241¹⁸ C. proc.civ.

Judecarea cauzei cercetate prin prisma probelor administrate de către avocați

Odată primit dosarul cauzei de la avocații părților, instanța va fixa termenul de judecată dat în cunoștința părților care nu va putea fi mai lung de o lună de la data primirii dosarului. La termen, instanța poate proceda la judecarea în fond a procesului, acordând părților cuvântul pentru a pune concluzii prin avocat.

Dacă consideră necesar, instanța poate dispune prin încheiere motivată, ca la acest termen, care așa cum am arătat nu poate fi mai lung de o lună, să fie administrate nemijlocit în fața sa toate sau numai unele dintre probele administrate de avocați. În acest caz, pentru administrarea probelor instanța va stabili termene scurte, date în cunoștința părților.

Pentru prezentarea în fața instanței martorii vor fi citați de asemenea în termen scurt, cauzele fiind considerate urgente.

Necesitatea readministrării probatoriului, total sau parțial este stabilită de către judecător, ea fiind reflectată în considerentele încheierii prin care se dispune luarea acestei măsuri.

În opinia noastră această posibilitate pe care legiuitorul a acordat-o instanței duce însă la tergiversarea soluționării cauzei, și la o repunere a părților în situația de administrare a unui probatoriu, care a fost deja odată epuizat. Apreciem că deși nu poate fi contestată participarea instanței la cenzurarea aspectelor procedurale legate de acest mod de administrare a probelor, o reluare a probatoriului nu este corectă din perspectiva drepturilor procesuale ale părților și nici din perspectiva procesului civil.

Se poate ajunge la situații în care partea care nu a respectat programul odată stabilit de către judecător, și care a fost sancționată potrivit prevederilor procedurale, să redobândească dreptul de a participa la administrarea probei respective ca urmare a dispoziției instanței de reluare a probatoriului.

Litigiul se soluționează prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care este supusă căilor de atac potrivit prevederilor de drept comun.